

Թարգմանած է Թովմաս Ագուլինացւոյն գործերուն մէկ մասը. իր միւս երկերն են *Herausf* հասարակաց *frühstuckeից*, ձառեր, *Ջրօրհնեաց* *sauher*. Գանձեր, *Մեկնութիւն Սաղմուսաց*. հաւանաբար իր գործը կը նկատուի իր անուամբ յիշուած Աշխարհացոյցը և *Sra-mlapunkapիւնը*: Շարականներէն Ս. Լուսաւորչին և Մեծին Ներսէսի կանոնները. ինչպէս նաև Եօրն խոսանարակաց շարականը իրեն կ'ընծայուին:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԵՐԶՆԿԱՅԻ (ԳՐԻՃ).—Մբ. Ս. Յակոբի վանքին մէջ 1419ին ընդօրինակած է ձառընկերի մը (*ՄԶ. Թ. 1*) վերջին մասը (առաջին մասը ընդօրինակած է *Մանուկ* գրիչ). խընդրանքով Գառնեցի Պօղոս պարքի (յետոյ կ'ըլլի). Յիշատակարանն է հետեւեալը. «Ով սուրբ ընթերցողք և միաբանք Ս. Յակոբայ, յիշեցէք ի սուրբ յաղօթս ձեր զարհիւկսն. Երուսաղիմայ գտէր Պաւղոսն և զծնողսն իւր. վասնզի ջերմեռանդ սիրով գրել ետ զգիրս յիշատակ իւր և ծնողաց իւրոց. ի վայելումն Ս. Յակոբայ, ընդ նմին և զանարժան գծողս գՅովհաննէս արեղայ... և այլն» (տե՛ս *Մանուկ Գրիչ*, էջ 247):

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԶԷՅԹԻՆԵԱՆ, ԹՕԽԱՏՅԻ (ԿՈՂՈՏ).—Մբ. Զո. 1838ին. Փկե. (1841—1846). անգամ 1846 ի այն Յանձնաժողովին, որ դատապարտեց Իզմիտցի Վրթանէս քհ. Զըրթըլեանը իբր բողոքական, Մատթէոս պարքի օրով. Նւ. Սոյ, դարպասընկալ 1847ին. ՏԲ. 1852ին. ՏՀ. 1853ին. կը վախճանի 1859ին. 1842ին արծաթ ձանձնէ մը նուիրած է Ս. Յակոբի (Յուց. Պ.):

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԶԷՅԹՈՒՆՅԻ.—Մբ. 1860ին:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԶՄԻՒՌՆԻԱՅԻ.—Մբ. Զո. 1807ին, Աո. Դամասկոսի (1824—33). Նւ. Զմիւռնոյ. իբր յաջորդ Կոփեցի Զաքարիա վրդի. կը վախճանի 1846ին:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԹԱՄ ԶԱՐԱՅԻ.—Մբ. Մոննի 1803ին.

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԹՕԽԱՏՅԻ.—Մբ. կնիքը 1668 (=ՌձԺԷ) կը կոչուի *Խանսալի եղբար*. 1677ին Նւ. Կարնոյ (*ՄԶ. Թ. 644*):

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԻՓԷԿԵԱՆ (ՄԵԾ.) ՊՐՈՒՍԱՅԻ.—Մբ. Ծ. 1831ին. Զո. 1871ին. Օգն. Նւ. Հնդկաց. հիւրընկալ (1875—77). ՏՊ. (1877—87). Ժախասց (1888—906). կը վախճանի Ս.